

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרִשְׁת פְּנַחֵס ט"ו תמוז ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִש"י

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל חֲלוּקַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְנִיית הַלְוִיִּים וּבִקְשָׁתוֹן שֶׁל בְּנוֹת צְלָפַח.

חֲלוּקַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: ה' מוֹרָה לְמִשָּׁה בְּיַצֵּד לְחֶלֶק אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

כָּל אֶחָד מֵהָאֲנָשִׁים אוֹתָם מָנוּ מִשָּׁה וְאַלְעָזָר יִקְבַּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הָאֶרֶץ תִּחְלַק לְהִרְבֵּה מְאֹד חֲלָקִים כְּדֵי שְׂכָלָם יוּכְלוּ לְגַדֵּל אֶת אוֹתָהּ כַּמּוֹת שֶׁל גְּדוּלֵי קֶרֶעַ. לְמִשָּׁל בְּמִקּוּם מִישׁוּרֵי שְׁקֵרוֹב לְנֶהָר אֲפֹשֶׁר לְגַדֵּל כַּמּוֹת רַבָּה יוֹתֵר שֶׁל גְּדוּלֵי קֶרֶעַ מֵאֲשֶׁר בְּצַדֵי הַהָר. אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תִּתְחַלַּק לִ12 חֲלָקִים כָּל אֶחָד עִם הַכַּמּוֹת הַמִּתְאִימָה שֶׁל נַחֲלוֹת עַל פִּי מִסְפֵּר הָאֲנָשִׁים שֵׁישׁ בְּשִׁבְטוֹ. הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַשְּׂבָטִים נִכְתְּבוּ עַל פְּתָקִים. וְהַשְּׂמוֹת שֶׁל 12 הַחֲלָקִים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִכְתְּבוּ גַם הֵם עַל פְּתָקִים אַחֵרִים. עֲרַבְבוּ אֶת כָּל הַפְּתָקִים יַחַד בְּקַפְסָא. אֲלַעְזָר יִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל כְּדֵי שְׁיִקְבַּל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כָּל אֶחָד מֵהַנְּשִׂאִים יִתְיַצֵּב אֶחָד אַחֵרֵי הַשָּׁנָיִם קוֹדֵם כָּל אֲלַעְזָר יֵאמֹר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֵיזָה חֶלֶק שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִקְבַּל אוֹתוֹ שִׁבְטוֹ וְאֵז הַנְּשִׂאִים יָרִים מֵהַתְּבָה שְׁתֵּי פְסוֹת נִיר. וּבְנִס, הֵם יִרְמּוּ אֶת הַפְּתָק עִם הַשֵּׁם שֶׁל הַשְּׂבָט שֶׁלָּהֶם, וְגַם אֶת הַפְּתָק עִם הַחֶלֶק שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁאֲלַעְזָר בְּדִיוֹק הַכְּרִיז. אֲפֹלוּ יוֹתֵר מִכֵּן, הַפְּתָק יִדְבַּר וַיֵּאמֶר שֶׁהַחֶלֶק הַזֶּה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שִׁיךְ לְשִׁבְטוֹ הַזֶּה. כָּל הַנְּסִים הָאֵלֶּה יַעֲזְרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַעַת שֶׁהוּא הַמַּחְלִיט לְמִי שְׁיִכֶת כָּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הַנַּחֲלוֹת מְחֻלְקוֹת בְּאִפְּן כֵּזֶה שְׂכָל מִשְׁפָּחָה שְׁיִצְאָה מִמִּצְרַיִם תִּקְבַּל חֶלֶק הוֹגֵן שֶׁהֵילָדִים שֶׁלָּהֶם יוּכְלוּ לְחַלֵּק.

מְנִיית הַלְוִיִּים: כַּעַת מִשָּׁה וְאַלְעָזָר מוֹנִים אֶת הַלְוִיִּים. יֵשׁ 23,000 לְוִיִּים כּוֹלֵל יְלָדִים מְגִיל חֹדֶשׁ.

(הֵם נִמְנוּ מְגִיל חֹדֶשׁ בְּגִלָּל שֶׁהֵם לֹא קִבְּלוּ נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקָרָה). אִם נִסְתַּבֵּל עַל הַמִּסְפָּרִים, נִרְאֶה שֵׁישׁ בְּכָל הַשְּׂבָטִים פְּחוֹת וְאֵלוּ בְּשִׁבְטוֹ לְוִי יֵשׁ יוֹתֵר. זֹאת מְבִינִן שֶׁכַּמְעַט כָּל הַדּוֹר שְׁיִצְאָ מִמִּצְרַיִם נִפְטָר בְּמַדְבָּר מִלְבַּד כָּלֵב יְהוֹשֻׁעַ, וְהַנְּשִׂים.

בנות צלפחד: אחרי שלמדנו כיצד ארץ ישראל תחלק, חמשת הבנות של צלפחד מחלה, נועה חגלה מלכה ותרצה הגיעו למשה מאד כאובות. הן אהבו מאד את ארץ ישראל ורצו גם הן חלק אבל בין שלאבא שלהם לא היו בנים, אף אחד מהמשפחה שלהם לא יקבל נחלה בארץ ישראל. צלפחד נפטר בגלל עברה אחרת, לא בגלל שהוא לא רצה להכניס לארץ ישראל ולכן זה לא הוגן שהמשפחה שלו לא תקבל חלק מהארץ. הבנות שלו בקשו שהן גם יקבלו חלק ונחלה בארץ ישראל. משה שכח את ההלכה והיה צריך לעמוד ולבקש מה'.
מחר בעזרת ה' נלמד מה ה' אמר שיש לעשות.

תהלים / יום ט"ו לחדש פרקים ע"ז - ע"ח

פרק ע"ח מדבר אודות הנסים שה' עשה לבני ישראל מזמן יציאת מצרים עד שדוד המלך המלך. בפסוק הראשון המדבר אודות דוד המלך נאמר: **"ויבחר בְּדוֹד עַבְדּוֹ, וַיִּקְחֵהוּ מִמְּכַלְאֵת צֶאֱן"** (זהו גם נגון חסידי).

רש"י מסביר כיצד דוד המלך טפל באופן מיוחד בצאן: כשדוד המלך טפל בצאן, הוא שם לב שלא כל הכבשים קבלו מאכלים לאכול. הכבשים הגדולות והחזקות היו רצות מהר לתוף המרעה ואוכלות כמה שהן רצות. הכבשים המבגרות יותר, והכבשים הצעירות יותר היו מגיעות לשדה, אבל לא נותר להם עשב רך לאכילה. העשב שנותר היה קשה מדי עבורן לאכול, ולכן הן נותרו רעבות.

לכן, בנה דוד גדרות כדי לשמור על הצאן, הוא שם את הכבשים החזקות בתוף גדר אחת, את הכבשים הצעירות בגדר נוספת ואת הכבשים המבגרות בגדר נוספת.

כשהם הלכו למרעה חדש, דוד המלך קדם כל שחרר את הצאן הצעירות. הן רצו לשדה ואכלו את העשב הרך ביותר שהיה קל לשנים שלהם לנגס בו. ואז דוד המלך שחרר את הצאן המבגרות ביותר, עדין נותר עוד הרבה עשב רך בעבורן והן אכלו ממנו עד ששבעו. לבסוף, דוד המלך שחרר את הכבשים החזקות לתוף השדה ולמרות שרוב העשב שנותר היה עשב קשה הן אכלו אותו ללא בעיות.

ה' ראה כיצד דוד המלך נזהר לטפל בכל כבשה וכבשה בדרך שלה היא זקוקה. וידע שמישוהו שמטפל בה אפילו בכבשים הצעירות ידאג באופן כזה לכל יהודי ויהודי. זו הסבה שה' בחר את דוד להיות מלך היהודים.

משה רבנו גם הוא היה רועה צאן שדאג לכל אחת מהכבשים ודאג לכל יהודי במסירות רבה לארץ השנים שבהם הנהיג את היהודים.

ה' מודא שכל נשיא שמנהיג את היהודים ידאג לכל אחד מהם! הרבי, הנשיא שלנו גם הוא דואג לכל יהודי ומודא שלכל אחד מאתנו יהיה את כל מה שצריך.

(הנה קשור לסרט "רגישות" בשפה האנגלית, המדגיש נקודה זו אצל הרבי

(<http://chabad.org/929769>)

תניא / אגרת התשובה פרק ד' (ט"ו תמוז שנה פשוטה)

עלינו להבין עוד אודות נשמת היהודי כדי להבין מה קורה בפאשר עושים תשובה.

כפי שאמרנו, הנשמה של היהודי שונה משל מלאך בין שיש לנו חיות מאד חזקה מה' ומשם הויה הנמצא בתוף נשמת כל יהודי.

מה המשמעות של האותיות האלו?

ארבעת האותיות של שם ה' הן עשר הספירות שבהם השתמש ה' כדי לברא את העולם. ה' ברא שני סוגים של עולמות. עולמות נסתרים שהם מאד רוחניים ואי אפשר לראותם (כמו העולם שבתוך הים- ישנם דגים, צמחים ואפילו נהרות ונהרות בתוך הים אבל איננו יכולים לראות אותם) ועולמות שאנו יכולים לראות (כמו היבשה, עם חיות ונהרות שאנו יכולים לראות) שתי האותיות הראשונות של שם ה' בראו את העולמות הנסתרים, ושתי האותיות האחרונות בראו את העולמות שאנו יכולים לראות.

היום יום / ט"ו תמוז

הרבי הרש"ב כתב במאמר, שלפעמים רוחניות יכולה להשביע אותנו. אנו יכולים להנות מהרוחניות במדה רבה כל כך שזה יהיה טוב יותר מאוכל!
ר' נחום מטשערנוביל אהב מאד לענות אמן יהא שמיה רבה (בקדיש) שהוא נהיה שמן מרב התענוג. פעם הגיע חסיד לבית הרבנית אחרי התועדות עם הרבי שהסתיימה בשעה מאד מאחרת. כאשר הרבנית שאלה אותו אם הוא רוצה לאכול משהו, ענה החסיד שאיננו רעב. הרבנית הגיבה: זה לא מפתיע, התועדות משביעה.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה ע"ט, פ'

היום לומדים שתי מצוות הקשורות למזבח.
מצוות לא תעשה ע"ט - אסור לבנות מזבח מאבנים שחתכו אותם בברזל.
מצוות לא תעשה פ' - אסור לעלות על המזבח במדרגות, רק בכבש.

רמב"ם / הלכות בית הבחירה פרקים ב', ג', ד'

ברמב"ם היום לומדים על חלקי בית המקדש.
פרק ב' - לומדים על המזבח.
פרק ג' - לומדים על המנורה, השלחן, מזבח הזהב והבירה.
פרק ד' - פרק זה עוסק במדות של חלקים רבים מתוך בית המקדש, וגם אודות חלקי בית המקדש שהוחבאו במעמקי האדמה- ארון הבכורה, המון, שמן המשחה. נקבל אותם שוב בעזרת ה' בביאת משיח.

זרכי החסידות / אהבת ישראל

הנה ספור על אהבת ישראל שהרבי ספר פעם בהתוועדות:
פעם כשהרבי הרש"ב היה קטן, הוא שחק משחק יחד עם אחיו הגדול הרז"א (ר' זלמן אהרן). הרבי הרשב העמיד פנים שהוא חסיד שמגיע ליחידות.
"רבי" הוא אמר, "אני צריך תקון, מה עלי לעשות?"
"על מה אתה צריך תקון?" שאל הרז"א שהציג את תפקיד הרבי.
"פצחתי אגוזים בשבת" ענה הרבי הרש"ב "ורק אחר כך נודע לי שהאדמו"ר הזקן אוסר זאת

הַרְזָה אֶת אֲמֵר לֹא "הַתְּקוּן שֶׁלְּךָ הוּא לְהַזְהֵר וּלְהַתְּפִלֵּל וְלֹא בְּרִכּוֹת רַק מִתּוֹךְ הַסְּדוּר וְלֹא בְּעַל פֶּה".
אֲבָל הַרְבֵּי הַרְשָׁ"ב לֹא קִבַּל אֶת "הַתְּקוּן" הַזֶּה.

בְּשֵׂאמוֹ, הַרְבֵּנִית רַבָּקָה, שְׂאֵלָה מְדוּעָה, הַרְבֵּי הַרְשָׁ"ב עָנָה שֶׁזֶה לֹא יוֹעִיל בְּגִלְל שְׂאֲחִיו אֵינְנוּ רַבִּי. כְּשֶׁרַבִּי עוֹזֵר לַיהוּדִי, הוּא נֶאֱנַח לְפָנָי שֶׁהוּא עוֹנָה. בְּגִלְל שֶׁזֶה מְפָרִיעַ גַּם לֹא! הֵיּוֹת וְהַרְזָה אֶת לֹא נֶאֱנַח, הַעֲצָה שֶׁלּוֹ גַּם הִיא לֹא תוֹעִיל.

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / מְשִׁיחַ הָרוּעָה שֶׁל כְּלָנוּ

מְקַדֵּשׁ לְעֵלוּי גִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֶהוּבָה מְרִים צִימְעַל בֵּת הַרְבּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

בְּפָרֶק ל"ד בִּיחְזָקָא, הַנְּבִיא מְזַהֵר אֶת מְנַהֲיָי עִם יִשְׂרָאֵל לְשָׁנוֹת אֶת הַתְּנַהֲגוּתָם. הַנְּבִיא מְשַׁתְּמֵשׁ בְּמִשְׁלַל בְּאֶשֶׁר מְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. הוּא אוֹמֵר שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּמוֹ עֵדֶר צֶאֱן- כְּבָשִׂים עֲזִים וְאֵילִים. הַמְּנַהֲיָי שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּמוֹ רוּעֵי הַצֶּאֱן.

יְחִזְקָאֵל אוֹמֵר לָהֶם, "אַתֶּם אַמּוּרִים לְדָאָג לְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל אַתֶּם דּוֹאָגִים רַק לְעֲצַמְכֶם, אַתֶּם מְשַׁתְּמֵשִׁים בְּכַח הַנְּתוּן בְּיַדְכֶם לְשְׁלוּט עַל עַם יִשְׂרָאֵל אוֹלָם אֵינְכֶם דּוֹאָגִים לָהֶם, כְּעַת הַיְּהוּדִים הַנֶּם כְּצֶאֱן לְלֹא רוּעָה. חֲלָקֶם אֲבוּדִים, חֲלָקֶם בּוֹרְחִים הַפְּקָר כִּי אֵין מִי שְׁמַלְמֵד אוֹתָם אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג.
"ה' אוֹמֵר הוּא לֹא יֶאֱפֹשֶׁר לָכֶם עוֹד לְהַשְׂאֵר הַמְּנַהֲיָי. ה' יֶאֱסֹף אֶת כָּל אוֹתָם יְהוּדִים אֲבוּדִים וַיְבִיא אוֹתָם חֲזָרָה. ה' יֶשְׁפוּט אֶת הַמְּנַהֲיָי עַל הַדְּרֹךְ שֶׁבָּה הֵם מְתַנַּהֲגִים לְעַם שְׁעֵלְיוֹ הֵם הֵיוּ אַמּוּרִים לְקַחַת אַחֲרֵיָוִת.

"ה' יִתֵּן לְבַבִּי יִשְׂרָאֵל רוּעָה אֲמִתִּי, מְנַהֲיָי שִׁיְהִי לֹא אֲכַפֵּת מִכָּל אֶחָד וְאֶחַת וַיִּרְאֶה לָהֶם כִּיצַד לְהַתְּנַהֵג – מְשִׁיחַ שֶׁהוּא צֶאֱצֶא שֶׁל הָרוּעָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל- דּוֹד הַמְּלֶךְ".

וְהַקְּמֵתִי עֲלֵיהֶם רְעָה אֶחָד וְרְעָה אֶתְהוֹן אֶת עַבְדֵי דְוִיד הוּא יְרַעָה אַתֶּם וְהוּא יְהִי לָהֶן לְרְעָה

וְהַקְּמֵתִי עֲלֵיהֶם רְעָה אֶחָד – אֶתְהוֹן לְבַבִּי יִשְׂרָאֵל מְנַהֲיָי אֶחָד

וְרְעָה אֶתְהוֹן – וְהוּא יְדָאָג לָהֶם כְּמוֹ שְׂרוּעָה דּוֹאָג לְעֵדֶר שֶׁלּוֹ.

אֶת עַבְדֵי דְוִיד – זֶהוּ מְשִׁיחַ שֶׁהוּא מְצַאֲצֵאֵי עַבְדֵי דְוִיד הַמְּלֶךְ.

הוּא יְרַעָה אַתֶּם – הוּא יְהִי הַיְּחִיד שִׁיְהִי אַחֲרָי עַל עַם יִשְׂרָאֵל.

וְהוּא יְהִי לָהֶן לְרְעָה – הוּא יְהִי הַיְּחִיד שִׁיְנַהֲיָי אוֹתָם.

(יְחִזְקָאֵל ל"ד, כ"ג)